గడ్డి దులిపి బుంగలో వేస్తూన్న నర్స ఈల విని తల తిప్పి గట్టువైపు చూసింది. నూనూగు మీసం క్రింద పెదవులు సున్నితంగా కదుల్తుంటే నవ్వాడు రావుడు.

"ఏటియ్యాల ఇంతాలిసెం!" అడిగింది నరస.

"మా అయ్య అనకాపల్లి ఎల్తా ఉంటె..." అని ఆగి కనుబొమ లెగరేసి నవ్వుతూ "ఏటియ్యాల ఇలా సింగారించుకున్నావు?" అన్నాడు రావుడు ఆమె అందాన్ని తాగేస్తూన్నట్లు చూస్తూ.

బీముగాడు

కావిలిపాటి విజయలక్ష్మి

ఆమె సింగారించుకున్నదేమీ లేదు. చేతి వేళ్ళతో దువ్వి తల ముడెట్టుకుంది. గడ్డికి వస్తూ పాత్రుడుగారి తోటలోది బంతిపువ్వొకటి తలలో ముడుచుకుంది. ఎర్ర పువ్వుల చీర ఇంటికొచ్చిన చుట్టానిది ఎరువు కట్టుకుంది. వీపు మీద చిరిగిన పసుపు జాకెట్టు తెల్ల దారంతో కుట్టింది. ఓ కాలు మడిచి భూమి మీదకు మోపి ఇంకో కాలు మడిచి నిటారుగా పాదం భూమిమీద మోపి బాలిగతో గడ్డి తవ్వుతూంది.

"నాకెప్పుడూ సింగారమె" అని నవ్వి "నీకేటి బూవి పుట్రా ఉనోళ్ళడివి ఏటన్నా మాటాడుతావు" అంది నరస.

"డబ్బుగలోణ్ణని ఏటన్నా మాటాడితె వప్పుకుంటావేటి?" పళ్ళిగిలించి నవ్వాడు రావుడు.

"ఎందుకొప్పుకుంటాను! ఇయ్యాళ గడ్డి తవ్వడం పనింతేనేటి! మీ అమ్మ బరిఇచ్చుకు తన్నగల్దు" కిలకిలా నవ్వింది నరస— అలా కబుర్లాడుతూ చెరువు గట్టున నిల్చున్న రావుడు వైపు చూసి.

పెద్ద చెరువు ఎండి బిగటలుబారి గడ్డి మొలిచింది. అక్కడికా ఊరివారు చాలా మంది వెళ్తారు గడ్డి తవ్వుకోవటానికి. మళ్ళీ గ్రీష్మ ఋతువు దాటి నాలుగైదు పెద్ద వర్షాలు పడితేగాని చెరువులోకి నీరు రాదు. పశువుల్ని మేపుకునేవారు గడ్డి తవ్వుకునేవారు చెరువు వైపే వస్తారు. నరస నలుగురైదుగురు తన తోటివారితో కలిసి వస్తుంది. కాని తీరా గడ్డి తవ్వుకునే వేళ తప్పుకుంటుంది. రావుడు కోసం ఎదురు చూస్తుంది. రావుణ్ణి చూడగానే ఆమె ముఖం వికసిస్తుంది. రావుడు గడ్డికి రానినాడు నరస బుంగ గడ్డితో నిండదు. చిరాగ్గా తలనెప్పి వచ్చేసిందని గొడ్లపాకలో నులక మంచం వాల్చుకుని పడుకుంటుంది. "ఉడుకు గంజి తాగు.... టీ నీళ్ళు తెమ్మన్నావేటి?" అని తల్లి ఆప్యాయంగా అడుగుతూంటె, కసురుకుంటుంది. "నన్ను తొంగోనీ! మాటాడక" అని.

రావుడు రోజూ గడ్డి తవ్వటానికి వెళ్ళాల్సిన పనిలేదు. తల్లి, చెల్లెళ్ళు తవ్వుతారు. అతను చెయ్యాల్సిన వ్యవసాయపు పనులు వేరే ఉంటాయి. నరసని చూడటానికి మాట్లాడటానికే. ఇంట్లో వాళ్ళు "నువ్వు గడ్డికెళ్ళక" అని మరో పని పురమాయించినా రెండు పనులూ చేస్తానని బయలుదేరుతాడు. అలా గడ్డికి వెళ్ళటానికి వీలు పడని రోజు ఏ పనీ సరిగ్గా చెయ్యడు. ఇంట్లో వాళ్ళతో పోట్లాటకు దిగుతాడు. ఆ రోజు సరిగ్గా తిండి తినడు. అతని మనసంతా నరస రూపంతోనే నిండిపోతుంది.

నరస కేమటన్నా కొనియ్యాలి అని చాలా రోజులుగా అనుకుంటున్న రావుడు "ఇలా రమ్మే" అన్నాడు.

"ఎందుకు?" అడిగింది నరస.

"నీకోసమేటో తెచ్చాను."

"ఏటి తెచ్చావు?"

"వత్తె సెబతాను! నీకేటి తెచ్చానో సెబుతాను" అన్నాడు రావుడు.

ఏమిటి తెచ్చాడో అనే కుతూహలంతో బారెగ బుంగ వదిలి గట్టుమీద నిల్చున్న రావుడి దగ్గరకొస్తూ, "అంత అభిమానంతో నాకేటో ఇద్దారనుకుంటె నాకాడికి నువ్వు రాకూడదేటి?" అంది నరస.

"ఎవరి కాడికి ఎవరొస్తైనేటి? నువ్వు నేను దగ్గరవ్వాలి అంతే" అంటూనే ఆమె జుట్టులో చెంప పిన్ను దూర్చాడు.

"చి ఏటిది? నువ్వెప్పుడింతె నన్నంటక అంటె ఇనవు" అని జుట్టులో చిక్కుకున్న చెంప పిన్ను లాగేసింది నరస.

జిగజిగా మెరుస్తూ మూడు ఎర్రని పువ్వులతో ఉన్న అందమైన చెంపిన్ను జత ఆరు రూపాయలకు కొన్నాడు రావుడు. "సాలా బాగుంది. కాని ఇలాటియ్యవి పుచ్చుకుంటే నీకే ఎదవిచ్చాడిది అని అమ్మ తంతె! నాకొద్దుబాబు నువ్వుంచుకో" అని తిరిగి ఇచ్చెయ్యబోయింది నరస.

"నానిచ్చానని సెప్పు" కొంటెగా అన్నాడు రావుడు.

"ఓలమ్మో!" గుండెల మీద చెయ్యుంచుకుంది నరస.

"గడ్డికెల్తుంటె దొరికిందని సెప్పు. రెండు కొన్నాను కాని ఇలాటి ఎదవనుమానా లొత్తయ్యనే ఓటి మా జగిదీజుకి అమ్మేశాను" అన్నాడు రావుడు.

"ఇలాటియ్యి నువ్విత్తె నేను పుచ్చుకోవచ్చునేటి?" మళ్ళీ చెంపకు పిన్ను పెట్టుకుంటూ అంది నరస.

"ప్చ్ ఇంతలో ఏటయిపోద్ది! నువ్వంటె నాకిట్టవు. ఆదెలాటి

ఇష్టమంటె.... అంటె..ఇప్పుడెందుకులే! నువ్వు గట్టుమీద కూకో నేను తవ్వేత్తాను నీ బుంగకి గడ్డి" అన్నాడు రావుడు.

మహారాణీలా గట్టుమీద కూర్చుంది నరస. పది గంటల వేళ సూర్యకిరణాలు వేడి పుంజుకుంటూ ఉంటే గడ్డి బుంగ నరస నెత్తికెత్తాడు రావుడు.

"బేగ తవ్వేసుకో గొంతుకెండిపోద్ది" అని వాడికి సలహా ఇచ్చి జట్టువాళ్ళను కలిసింది నరస.

మొదట ఆ చెరువుగట్టున గడ్డి తవ్వేప్పుడే జరిగిందివాళ్ళకు పరిచయం. పచ్చ పువ్వుల లంగా కచ్చిబోసి వెనక్కు కట్టి ఓ కాలు మడిచి గొంతుగా కూర్చుని గడ్డి తవ్వుతున్న నరసను చూశాడు రావుడు. అర్థ చంద్రాకృతిలో నుదురు, తీర్చిదిద్దినట్లున్న కనిబొమలు, చిన్న ముక్కు, ఎర్రని సన్నని పెదవులు, పసిమి చాయ, చింపిరి చింపిరిగా ఉన్న అందమైన ఉంగరాల జుట్టు. జబ్బపై చిరిగిన జాకెట్టు. ముగ్ధుడై చూశాడు రావుడు.

ఆ పిల్ల ఎవరో వెంటనే తెలుసుకోవాలనే ఆత్రత. కుతూహలం. "అమ్మీ" తడబాటుగా పిలిచాడు రావుడు.

వంచిన తల ఎత్తలేదు, వినిపించుకోలేదు నరస. 'ఇవ్వాళ రెండు బుంగల గడ్డికి ఇదే సర్దీసి ఓ బుంగ గేదెకుంచీసి ఇంకో బుంగ రెండు రూపాయలకు అమ్మేసి ఆ డబ్బులు లచ్చివమ్మ గారి కాడ దాచేసుకుంటుంది. వారం రోజులిలాగె డబ్బులు కూడేస్తె లంగా గుడ్డ కొనుక్కోవచ్చు. లంగా లచ్చివమ్మగారె కుట్టిపెడతారు. ఇలా ఆలోచిస్తూన్న నరసకి రావుడు పిలుపు వినిపించలేదు.

"ఓరి బొట్టివి?" గొంతు పెద్దచేసి అడిగాడు రావుడు.

ఉలికిపాటుగా కదిలి ఆ ప్రశ్న వినవచ్చిన వైపు చూసి వెంటనే తల వంచేసుకుని, "ఏములాళ్లి బొట్టిని! ఏవి?" ఎదురు ప్రశ్న వేసింది నరస. నీలం నిక్కరు, కొద్దిగా మాసిన తెల్ల లాల్చి. అంతె! అతని ముఖం సరిగా చూడలేదు నరస.

"మీ అయ్య పేరు ఏవి?" అన్న ప్రశ్నకు జవాబురాకుండానే మరో ప్రశ్న వేశాడు రావుడు.

"మా అయ్య పేరు సెంద్రయ్య. అయ్యనీన్ని నీకెందుకు?" చిరుకోపం ప్రదర్శించింది నరస.

"ఉట్టినే! ఓ ఊరిటోళ్ళని ఓ కులటోళ్ళని అడిగితే తప్పేటి?" అన్నాడు రావుడు.

బుంగ తీసుకుని అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయింది నరస "ఓ[illegible]వట కులవాళ్లు" అని గొణుక్కుంటూ.

[illegible] నుంచి రోజూ గడ్డికి రావటం మొదలుపెట్టాడు రావు[illegible] మాటాడినా మాటాడకపోయినా ఏదో మాట [illegible]

[illegible] ద్దేది నరస. నరస గడ్డికి రాకపోతే [illegible] లనిపించదు. అస్సలు చెరువులో గడ్డి [illegible]

అలా అలా మాటలు కలిసి పరిచయం పెరిగి ఒకరి[illegible] [illegible] మంచి అభిప్రాయాలేర్పడ్డాయి. 'రావు[illegible] [illegible]కుంటుంది నరస 'నరస నా పెల్లామయితే.[illegible] [illegible] బతుకే [illegible]గయిపోతది' అనుకొ[illegible]

*

"అదేటి[illegible] తల్లో ముడిపి[illegible]" [illegible] నూకా[illegible]. [illegible] తగినట్టుగా [illegible] నరసని [illegible]టానికయినా అది [illegible]

"గడ్డికెల్లా ఉంటే తోవలో [illegible]" అంది [illegible]

"అదేటి?" అడిగింది నూకా[illegible]

"పిసున్న— తల్లో పెట్టుకుంటారు" అంది [illegible]

అచ్చాళ నరస మేనమామ నూకాలమ్మ [illegible] నల్లగా మొద్దుగా మురికిగా ఉండె [illegible]టెనె నరస కసవ[illegible] నరసని వాడికిచ్చి పెళ్ళిచెయ్యాలని నూకాలమ్మ ఆరాటం. రెం[illegible] మూడుసార్లు ఆ ప్రస్తావన సెంద్రయ్య దగ్గర అంటె సూద్దాంలే అనేశాడు. నూకాలమ్మ తమ్ముడు అప్పన్న అందగాడు. డబ్బుగల వాడూ కాకపోయినా సంపాయించుకున్న కూలి డ[illegible]తో కుష్టంగా గడుపుతాడు. దురలవాట్లేవీ లేవు. అతనికి [illegible] తండ్రి మాత్రం ఉన్నాడు. వాడేమి చెయ్యలేని ముసలి. వాడికి వంటచేసి పెట్టి కూలిపనికి పోతూంటాడు అప్పన్న. నరసని అప్పన్నకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తె అప్పన్నకి వంటచేసే పని తప్పుతుందని నూకాలమ్మ ఆశ.

అయినా సెంద్రయ్య ఎప్పటికప్పుడే వాయిదాలు వేస్తూ వస్తున్నాడు. అతని ఉద్దేశ్యం భూమి పుట్ర కలవాడికిస్తె పిల్ల తిండి గుడ్డకి లోటులేకుండా బతుకుతుందని.

"మావ వొచ్చాడు చూశావా?" అడిగింది నరసని నూకాలమ్మ.

"ఆ సూసినాన్లె! ఆకలేస్తంది అంబలెట్టు" అంది నరస.

గిన్నెలో అంబలి పోసి నరస ముందుంచింది నూకాలమ్మ.

* * *

రావుడు డబ్బులిచ్చినా, జాకెట్టు ముక్క తెచ్చినా అభ్యంతరాలు చెప్పకుండా తీసుకుంటూంది నరస. "ఎందుకియ్యనీన్ని ఇత్తావు?" అంటుంది నరస. "స్నేహితం" అని నవ్వుతాడు రావుడు. తల్లి ప్రశ్నలకి తప్పుడు జవాబులిస్తుంది.

తాను, రావుడు స్నేహితులు. అభిమానంతో ఇస్తాడు తప్పేటి? అనుకుంటుంది నరస.

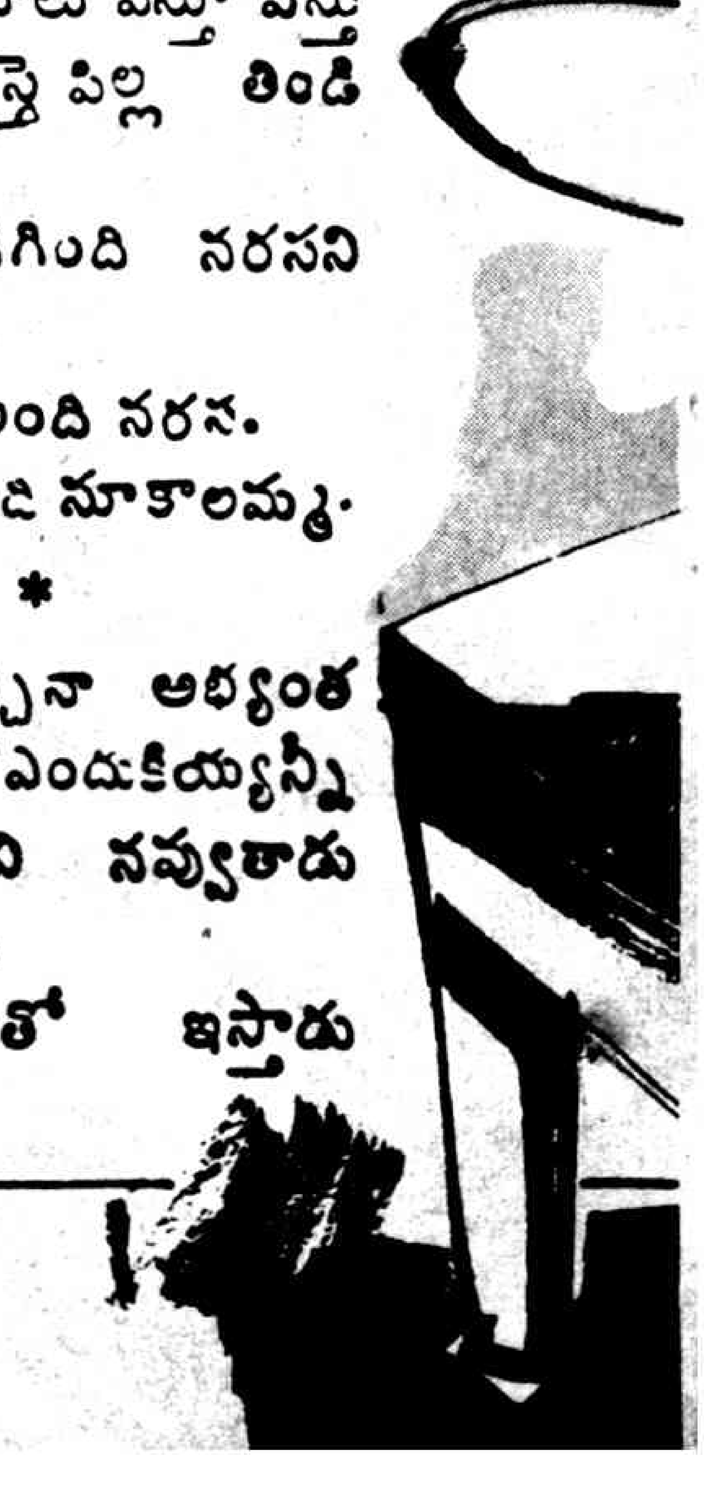

ఓ రోజు మామ్మూలుగా ఇద్దరూ గట్టున గడ్డి తవ్వుకునేప్పుడు "లచ్చిమీ!" పిలిచాడు రావుడు.

ఎవర్ని పిలుస్తున్నాడో అనుకొన్న నరస అటు తల తిప్పలేదు.

"నరస–ఆ పేరేటి బాగోలేదు. నేవియ్యాళ నుంచీ నిన్ను లచ్చిమీ అనే పిలుస్తాను.లచ్చిమీ!" మళ్ళీ పిలిచాడు రావుడు.

పక పక నవ్వింది లచ్చిమి."అలాగే పిలు" అంది.

"లచ్చిమీ నానోటి అడుగుతాను. నీకిట్టవో కాదో ఒక్క మాటలో చెప్పెయ్యాలి" అన్నాడు రావుడు.

"సీక్రేటు.మరి అల్లరి చెయ్యక" అన్నాడు మళ్ళీ.

"సీక్రేటా! అబ్బో అడిగెయ్ అల్లరి చెయ్యన్లె."

"మనిద్దర ఓటి అయిపోదాం" అన్నాడు రావుడు.

"అంటే?" అనుమానంగా. భయంగా అడిగింది నరస.

"పెల్లి సేసుకుందాం. నీ మీద మనసు తోటె మా అయ్య తెచ్చిన సుట్టరికాలన్నీ వద్దంటాను" అన్నాడు రావుడు.

"మీకు భూమి షట్రా ఉంది. మాకేటి లేదు. పేదోళ్ళం. మీ అయ్య ఒప్పుకుంటాడేటి!" అంది నరస

"నీకిట్టవా కాదా అది సెప్పు! మిగతాయన్నీ నేను చూసుకుంటాను కదా!" అన్నాడు రావుడు.

ముఖం పక్కకి తిప్పుకుని గడ్డి తవ్వటం ఆపేసి సిగ్గుపడిపోతూ "ఇట్టమే" అంది నరస.

స్టాలిన్ మీద పద్యాలు

—బెర్‌టోల్ట్ బ్రెహ్ట్

(కమ్యూనిజానికి ఆస్థానకవిగా బెర్‌టోల్ట్ బ్రెహ్ట్‌ని అందరూ ఎరుగుదురు. 1956లో జరిగిన ఇరవయ్యో పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో కృశ్చెవ్ స్టాలిన్ హింసలనీ, అకృత్యాలనీ వెల్లడిచేశాక, బ్రెహ్ట్ చాలా బాధపడ్డాడు. చారిత్రక భౌతికవాదం యెడలా, కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ యెడలా తనకున్న విశ్వాసాన్ని స్టాలిన్ క్రౌర్యంతో సమన్వయపరచటానికి తన కవిత్వం ద్వారా ప్రయత్నించాడు.

స్టాలిన్ మీది ఈ కవితల్ని తూర్పు జర్మన్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ 26 ఏళ్ళు అణగదొక్కింది. ఇది వాళ్ళకి సహజమే కదా! పశ్చిమ జర్మనీలో 1982లో ప్రచురించిన బ్రెహ్ట్ పద్యాల అనుబంధంలో ఇవి చివరికి వెలుగు చూశాయి. కమ్యూనిస్టు రచయితల్లో కూడా నిజాయితీపరులున్నారని నిరూపించటానికి మాత్రమే ఇవి ప్రకటిస్తున్నాను.)

—ఇస్మాయిల్

I భగవంతుడు చెడపట్టేశాడు.
భక్తుల గుండె బాదుకున్నారు.
ప్రియురాలి పిరుదులపై
అలవోకగా మీటినట్లు.
అలా.

II బ్లడీ సండే నాడు
తుపాకులతో కొరడాలతో
పలకరించాడు జార్ వాళ్ళని.

తరవాత ప్రతిరోజూ ప్రతినిత్యం
తుపాకులతో కొరడాలతో
ప్రజా హంతకుడు పలకరించాడు.

అఖిల జాతి సూర్య బిరుదాంచితుడు
ఆరాధకుల్ని కాల్చేశాడు.

విశ్వ మహావందితుడు
విస్మరించాడు కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టోని
వ్లాడిమిర్ లెనిన్ అంతేవాసికి
వాగ్బంధమైంది.

పిన్ననాడు కార్యశూరుడు
పెద్దయాక క్రూరుడు
చిన్నప్పుడు దేవుడు కాదు.
దైవత్వం పొందేవాళ్ళు
చవట లౌతారు.

III తక్కెడలో రాళ్ళు
తక్కువేమీ కాదు
తూకం కోసం ఈ పళ్ళెంలో
జిత్తులతో క్రౌర్యాన్ని
జతచేసివేశారు.

భక్తులు ప్రశ్నించారు:
ఏదసత్యం? దైవమా?
లేదా మా పూజలా?

అతడు నిర్మించిన యంత్రాలో!
విజయ తోరణాలో!
మరి. కూడులేని
పిల్లల సంగతేమిటి?

నెత్తురు కక్కుకునే మన కాశ్మీరం
నీరవ హాహాకారాల మాటేమిటి?

ఆజ్ఞాపించినవాడు
అన్ని పనులూ చెయ్యలేదు.

ఆపిల్ పళ్ళిస్తానన్నాడు
అన్నానికి గతిలేదు.

తర్జుమా:

—ఇస్మాయిల్

"ముద్దెట్టుకోవాలనుంది— నా కియ్యాల పండుగ" అన్నాడు రావుడు.

"ఛీ...." అంది నరస.

రావుడు నరసని తండ్రికి చూపించాడు. మరోసారి గేదెని గరవులో మేపుతున్న నరసని పిలిచి తల్లికి చూపించి, "మనోళ్ళే. ఏవల పెల్లయ్య కూతురు. కూడుకి పేదోళ్ళుగాని కులానికి కాదు" అని తల్లికి చెప్పాడు రావుడు.

"బొట్టి బాగుంది!" మెచ్చుకుంది అతని తల్లి అంకమ్మ.

ఆ రాత్రే చేపల పులుసు అన్నం నోటినిండా కూరుకు నమిలి మింగుతూ "అడగకూడదేటి?" అన్నాడు రావుడు.

"ఏటి?" అంది అంకమ్మ.

"ఆ బొట్టిని నా కివ్వమని?"

సమ్మతించింది అంకమ్మ.

"ఆళ్ళు పేదోళ్ళు" అన్నాడు రావుడు.

"పేదోళ్ళా!" అయిష్టంగా ముఖం పెట్టింది అంకమ్మ.

"ఏటంటావు?" ఐదారునిమిషాల తరువాత అడిగాడు రావుడు.

"అయ్య కనుక్కుంటాడులే" అనేసింది అంకమ్మ.

సంవత్సరం తిరిగే సరికి నరస రావుడుల పెళ్ళి కుదిరిపోవటం, పెళ్ళిఅవటం, అంకమ్మకి నరసకి పడక, నరస రావుడు వేరు కాపరం పెట్టటం జరిగిపోయాయి.

నరసని కూలికెళ్ళనివ్వడు రావుడు. కళాసీ పనికి కుదురుకున్నాడు కనుక రోజూ డబ్బులు దొరుకుతాయి. నరసకు కోరిన తిండి. బట్ట. సినిమాలు సరదాలు. జరిగిపోతున్నాయి రోజులు.

* * * *

కథ అడ్డం తిరిగింది. రావుడు ప్రతిరోజూ తాగుతున్నాడు. అతనికి కొందరు ఫ్రెండ్స్‌తో సంబంధ మేర్పడింది.

ఓ బిడ్డ తల్లి అయిన నరస బిగువు తగ్గి వడిలిపోయింది. అందం తగ్గి అలంకరణ మీద మోజు తగ్గింది. రావుణ్ణి మార్చాలనుకుంటుంది. తనతోపాటు గడ్డి తవ్వుతూ నవ్వుతూ కబుర్లు చెప్పే రావుడే తనకి కావాలనుకుంటోంది. వర్తమానం గతంలోకి జారిపోతె బాగుండుననుకుంటూంది.

రావుడు తిడుతున్నాడు. దెబ్బతున్నాడు.

తూరుపు దిశ ఎర్రగా ఉంది. ఇంకా సూర్యుడు ఉదయించ లేదు.

రావుడు పళ్ళు తోముకుంటూ పళ్ళతోము పుల్ల కసాబిసా నమిలి వుమ్మి "ఎదవ సంబంధం సేసుకున్నాను— ఎదవ సంబందం! వండక్క ఓ నిక్కరు గుడ్డన్నా కొన్నాడటే మీ అయ్య. నా తోటి కలాసీలకాడ నాకెంత సిగ్గవతంది" అని అప్పైన నరసని తిట్టడం ప్రారంభించాడు.

వాకిట్లో అంట్ల గిన్నెలు తోముతున్న నరస రోషంగా ఏదో అనాలని పెదవికదపబోయి తనుతాను తమాయించుకుని మౌనం వహించింది.

నిక్కరు చొక్కా తొడుక్కుని అద్దంలో మొహం చూసుకుని తల ఎగదువ్వుకుంటూ "సద్ది పట్టుకురా ఎదవ! సింపిరిఎదవ" అని చూయ దూరి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు రావుడు.

'తాను సింపిరి ఎదవా? ఓనాడు 'నువ్వు సిలక వే' అన్న రావు ఈ మాటలు అంటున్నది! రావుడు మారిపోతున్నాడు! ఆమె చెంపలమీది నుంచి బొటబొటా ముత్యాల్లాకన్నీళ్ళు జారాయి.

అతను తాగివచ్చి ఇల్లంతా కక్కిపోస్తాడు. వాసనకి తన వళ్ళువెలపరిస్తుంది. అయినా ముక్కుమూసుకుని శుభ్రంచేస్తుంది. ఒక్కోరోజు ఒళ్ళు హూనమయ్యేలా తంతాడు. తాగిన మైకంలో ఉన్నాడులే అని ఓప్పుకుంటుంద.

తాగివచ్చి తనను తనవాళ్ళను వాడి భాషలో తిడతాడు. అప్పుడు వాణ్ణి వదిలిపోవాలని. చావాలనీ అనిపిస్తుంది. ఉయ్యాల్లో ఉన్న బిడ్డ ఆ ఆవేశానికి అడ్డకట్టవేస్తాడు.

ఆ రాత్రి కూలి డబ్బులు పారేసుకున్న రావుడు ఉత్త చేతుల్తోనే వచ్చాడు. నరస రోజూలాగే "డబ్బులేయి?" అడిగింది.

"జేబులోంచి జారిపోయాయి" అన్నాడు రావుడు.

'జారిపోనేదు దానికిచ్చేసివచ్చిఉంటాడు' అనుకున్న నరసకి నాలుగూ అడిగెయ్యాలనిపించింది. అలా చాలాసార్లు అనుకుంది కాని ఆ అవకాశం కుదరటంలేదు. రాత్రి తాగివస్తాడు. ఉదయం అదరాబాదరా డ్యూటీకి పోతాడు.

చేపల పులుసు అన్నం కంచు మట్టుగిన్నెలో కలుపుకుని ఇష్టంగా తింటున్నాడు రావుడు.

"పేదోళ్ళ బొటినని తెలిసీ పెళ్లిచేసుకున్నావు! ఆల్లేటీ ఎట్ట లేరని నీకు తెలిసే సేసుకున్నావు!! అత్తమానికి అందరు ఇంటూండగ ఎందుకలా తిడుతూంటవు?" అడిగింది నరస.

"నోరు ముయ్యి" అన్నాడు రావుడు.

"ఎందుకు మూయ్యాలి? నానేం తాగి తందనాలాడతన్నానా? మొగుళ్ళకెల్తన్నానా? నాకాడ తప్పేటుంది?" అంది రోషంగా.

"మొగోణ్ణి అలా అడగడమే తప్పే నంజ" అని ఎంగిలి చేత్తో చెంపదెబ్బ కొట్టాడు రావుడు.

"సీ. నువ్విలాటి ఎదవ్వని తెలిస్తే నాను పెల్లాడక పోదును" అంది నరస దుఃఖమాపుకుంటూ. రావుడు రెచ్చిపోయాడు. "నీ పాటి ఆడది దొరకలేదని. నాకు పెల్లవదని సేసుకున్నానే" అని వెక్కిరించినట్లని ఆమె ముడిపట్టి తలవంచి వీపుమీద పిడికిలితో బలంగా గుద్దాడు రావుడు.

"సచ్చానురో ఎదవ" అని చతికిలబడిపోయింది నరస.

ఉయ్యాల్లో నిద్రపోతున్న కుఱ్ఱాడు కయ్యిన ఏడ్చాడు.

"సీ! ఎదవ కొంపకి రాబుద్దికాదు" అని విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు రావుడు.

ఏడ్చే పిల్లాడ్ని ఎత్తుకు ఓదార్చి ఊరుకోబెట్టి గోడకి చేరబడి తానంటే ప్రేమా అభిమానం పోయి రావుడు దూరమయిపోతు

Join at Once

EFFICIENT POSTAL TUITION

1. M.B.A., M.B.M., D.B.A., A.M.I.B.A., B.G.L., M.A., M.COM., (FOR DEGREE HOLDERS)
2. D.COM., I.COM., B.COM., B.COM(HONS) M.COM., ALL ONE SITTING. (S.S.L.C./H.S.C./P.U.C./INTER PASSED OR FAILED ARE ALLOWED)
3. OSMANIA B.A., B.COM (ONE SITTING) (FOR P.U.C./INTER H.S.C. CANDIDATES)
4. B.A., B.COM., M.A., (M.U.) (NO PREVIOUS QUALIFICATION REQUIRED)
5. A.M.I.E., A.M.I.MECH.E EQUIVALENT TO B.E., (FOR S.S.L.C./P.U.C./H.S.C./ CANDIDATES)
6. ALLOPATHY
7. E. HOMOEOPATHY
8. S.S.L.C., 9. H.S.C.,

POPULAR AND EFFICIENT INSTITUTE IN THE WORLD

FOR FULL PARTICULARS SEND Rs.3/- BY M.O.

SRI MURUGAN TUTORIALS

(ESTD: 21-3-1952 GOVT.REGD.NO. 3072)
H.O. : RISHIVANDIYAM-606 205 (T.N.)

R.O. : 41, ARCOT ROAD
KODAMBAKKAM, MADRAS 600 024

న్నందుకు చాలాసేపు ఏడ్చి అన్నం తినకుండానే నిద్రపోయింది నరస.

*　　　*　　　*　　　*

"ఓర్చుకోవాలి! మొగుడు ఓమాట అంటాడు ఓ దెబ్బ కొడతాడు" అని తలిదండ్రులూ ఇరుగుపొరుగులు హితవులు చెప్పేవారు నరసకి.

"నా కడుపు ఉడికిపోతోంది. నాకేసి సూడ్డం మానేస్తున్నడు. ఏటి తింటన్నానో గుడ్డేటి కట్టుకుంటున్నానో అడిగేకక్కరనేదు" అని కుమిలి కుమిలి ఏడ్చేది నరస.

మళ్ళీ నరస మరో పిల్లకి తల్లయింది. బాధలతో, బెంగలతో చిక్కి శల్యమైంది. రావుడు సంపాదన పెరిగి సరదాలు లావయి బజారు సుఖాలు కొనుక్కుంటూ బలిశాడు.

సాధారణంగా అతనికి పగలంతా తీరిక ఉండదు. రాత్రి తాగి వస్తాడు. మాట్లాడితే పెడర్థాలు తీసి తిడతాడు. ఎన్ని అడగా లనుకున్నా మౌనంగానే ఉండిపోతుంది నరస.

ఆవాళ అమ్మవారి పండుగ. పండుగనగా పిల్లలకి సంతలో లాగూ చొక్కా కొనితెచ్చే రావుడు తేలేదు. నరసకి చీరలు చినిగి చీలికలయ్యాయి. అప్పుడప్పుడు "కోటా చీరలొచ్చినాయంట. కోకలు చిరిగిపోయాయి. గడపదాటి బయటకెల్లాలంటే సిగ్గేస్తంది. రెండు కొను" అని అంటుంది.

"నీకు సిగ్గేటి" అని పెళపెళ నవ్వి "మీ అయ్యని కొనమను" అంటాడు.

"మా అయ్యే కొనీగోడయితే డబ్బుగలోడయితే అల్లై కొన మందును" అందో- రెచ్చిపోతాడు రావుడు. "ఎదవ సుట్టరికం సేసుకున్నాను ఎదవ సుట్టరికం. ఎవరితోనన్నా నెగిసిపో! నాకు పీడాపు ల్తది" అంటాడు రావుడు.

సహించలేని నరస తిరగబడి సాధిస్తుంది. "నానేం కావాలని నీతో నెగిసిరాలేదు. నువ్వే ఎంటెంటబడి పెల్లాడావు. ఇలాంటి ఎదవ్వని తెలియక పెల్లాడాను. నువ్వు మరేద తక్కువోడివని పోతరించి పొగరెక్కిపోతావని అనుకొన్నానేటి? సద్దారంటే పిల్లలద్దానమయిపోతారని కాని. నేపోతే సద్దును" అని నెమ్మదిగా గొణిగినట్లంటుంది నరస.

అటూఇటూగా ఆ మాటలు విన్న రావుడు "సవ్వే ముండ సవ్వు! సత్తే నాకు శని ఒదిలిపోద్ది" అంటాడు.

మనసు కకావికలమైపోతుంది నరసకి. 'ఓనాడు తన బుంగకి గడ్డి తవ్వుతూ "నువ్వు నేపోతే కనిపించకపోతే బతక లేనె లచ్చివి! సత్తెపెమాణంగ నువ్వు కనిపించకపోతె నిన్ను సూడకపోతె సత్తాను" అనే రావుడు ఎందుకిలా మారిపోయాడు. తన కర్మ కాకపోతె!' అనుకుని వాపోయేది.

పండగనాటి పొద్దుటే తలకి స్నానం చేస్తూన్న రావుణ్ణి "గుంటలకి గుడ్డముక్కలు తెచ్చావు కావేటి? నాకు కోక తేపోతే పోదువు" అంది నరస.

"తేను" ఖచ్చితంగా చెప్పాడు రావుడు.

"ఎందుకు తేవు? తే. పిల్లలకి గుడ్డముక్కలు బెల్లపువట్రా. అట్టాసి అమ్మోరికి నైవేద్యం పెట్టాలి" అంది నరస.

"నీ దిక్కున్నకాడ చెప్పుకోయె నంజ. నేనసలు నిన్నొగ్గేస్తన్నాను" అన్నాడు రావుడు. చాలా రోజులుగా నరసనెలా ఒదిలెయ్యాలా అని ఆలోచిస్తున్నాడతను.

మాటా మాటా పెరిగింది. నరస వళ్ళు హూనమయ్యింది. తడి తువ్వాలుతోనె రోడ్డునబడి ఏడ్చే పెళ్ళాంవైపు పిల్లల వైపు వెనుదిరిగి చూడనైనా చూడకుండా, ఎవరడ్డుకుని ఏమో చెప్పబోయినా ఆగకుండా వెళ్ళిపోయాడు రావుడు.

విడిన జుట్టు ముడేసుకుని. కన్నీటితో తడిసిన ముఖాన్ని తుడుచుకోకుండా, పిల్లలిద్దర్ని రెండు చేతుల్తో దగ్గరకు తీసుకుని పిచ్చిదానిలా నవ్వింది నరస. అది మనసు విరిగిన నవ్వు. మగాడి మనసెరిగిన నవ్వు. పిల్లల్ని పెంచి పెద్దవాళ్ళను చేసి వాళ్ళ వలన శాంతి పొందాలనే ఆశతో కూడిన ధైర్యం కూడగట్టుకుంటూన్న పిచ్చి నవ్వు.